

πορφύρας, ούχι διὰ τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ διὰ τοὺς θεράποντας καὶ ἵπποκόμους του: "Οτε δὲ ἡ γγέλθη ὁ τόσον κατατρεπτικὸς διὰ τὸ Ἑλληνικὸν γένος θάνατός του, ὁ σοφὸς Θεόκριτος, ὑπαινιττόμενος τὰς πορφύρας, ἃς τοῦ εἶχε στείλη ἡ Χίος διὰ τοὺς ὑπηρέτας του, ἡλούσθη παρφδῶν γνωστὸν στῆχον τοῦ Ὁμήρου" «τὸν δ' ἔλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μᾶρτρα κραταῖα».

Οὐχ ἡττον τρυφῆλος ἦτο καὶ ὁ πατέρος αὐτοῦ Φίλιππος ὁ Μακεδών, ἀλλ' ἦτο ταύτοχρόνως καὶ τόσον ματαιόδοξος καὶ μωρός, ὥστε ἐσκέφθη ποτὲ νὰ καλέσῃ εἰς πολυτελές δεῖπνον τὴν Ἀθηνᾶν ἀπὸ τὴν Οὐρανὸν. "Οτε ἐπῆλθεν ἡ ὥρα τοῦ δεῖπνου, ἔφειλεν ἔνα τὸν θεραπόντων εἰς τὸν θάλαμον τῆς ὑποδοχῆς διὰ νὰ ὀδηγήσῃ τὴν θεὰν εἰς τὴν τράπεζαν. 'Ο δυστυχῆς θεράπων μετέβη ἐξ ἀνάγκης,

ἐπιστρέψας δὲ μετὰ στιγμὴν, εἶπεν δὲ τις ἡ θεὰ δὲν εἶχεν ἀποφασίση ἀκόμη νὰ κατέληθῃ. 'Ο Φίλιππος τόσον ὠργίσθη διὰ τὴν ἀπάντησιν ταύτην τοῦ ὑπηρέτου, ὥστε διέταξε καὶ τὸν ἐρδίνευσαν ἐγώπιόν του. Κατόπιν ἀπέστειλε δεύτερον, ὁ δόποιος ὑπέστη τὴν αὐτὴν συμφοράν. Τέλος ἔδωκε καὶ εἰς τρίτον θεράποντα τὴν αὐτὴν ἐντολήν, ἀλλ' αὐτὸς εὐρέθη εὐφυέστερος τῶν ἄλλων, ἐρωτηθεὶς δὲ ἂν κατῆλθεν ἡ Ἀθηνᾶ, ἀπήντησε σοβαρῶς: — Μάλιστα βασιλεῦ, ἡ θεὰ κατῆλθε καὶ δὲ περιμένει· μοῦ εἴπε δὲ νὰ τὴν συγχωρῆς ποῦ ἐθράδυνεν δλίγον, διότι εἶχε παρακαλέση τὴν Ἀφροδίτην νὰ τῆς δχνιστη μερικὰς χάριτας διὰ νὰ σοῦ φανῆ ώραιοτέρα. 'Ο Φίλιππος μετέβη μὲ πολλὴν ὑπεριφανειαν εἰς τὸν θάλαμον, ἀλλὰ δὲν εἶδε τίποτε. — Ποῦ εἶνε ἡ θεά; ἐρωτᾷ τὸν θεράποντα. — Εδῶ, Βασιλεῦ, ἀπήντη-

ΛΑΪΟΣ